

Maria Słomak-Sojka

W TWOICH
DŁONIACH

Miniatura

Maria Słomak-Sojka

W TWOICH
DŁONIACH

Maria Słomak-Sojka

W TWOICH
DŁONIACH

Miniatura

Wybór tekstów: Wiesława Konopelska

Ilustracje © Teresa Słomowicz

Miejsko-Powiatowa

Biblioteka
Publiczna
w
Pszczynie

82-1/-2

112722

821.162.1-1

©

Copyright by Maria Słomak-Sojka

Printed in Poland, 2005

Wydanie pierwsze

Wydawnictwo Miniatura

30-307 Kraków, ul. Barska 13

tel. (012) 267-10-39

miniatura@autograf.pl

Skład w Miniaturze

Druk i oprawa introligatorska "Technet"

ISBN 83-7081-613-4

DAR OD CZYTELNIKA

Intymność

W wierszach Marii Słomak-Sojki intymność relacji ludzkich, intymność rozmowy z Bogiem i intymność tworzenia wzajemnie się na siebie nakładają. W spotkaniu, które jest największym dobrodzieństwem życia, o tyle koniecznym, o ile oczekiwanym, poetka upatruje tajemnicy istnienia. Powiedziałyby może za Gabrielem Marcellem: „Czym innym jest żyć, a czym innym istnieć; ja wybrałam istnienie”.

W porządku istnienia najważniejsze miejsce zajmuje właśnie tajemnica. Bronią do niej dostępu wszelkie bariery, lecz ona im się wymyka. Zdumiewa nas, że odnajdujemy szczęście w rozmowie, że tęsknota może być stanem największej łaski, że przeblask myśli więcej tłumaczy niż uczony traktat. Oto właśnie tajemnica istnienia: „ogród uczuć / niezmierzonych / niewyliczonych / nieogarniętych”.

Poezję Marii Słomak-Sojki wypełniają emocje, o których trzeba myśleć w kategoriach poznania wewnętrznego. Dla poetki każdy stan istnienia służy autoanalizie, lepszemu zrozumieniu siebie i swojego miejsca. Wiersz miłosny i elegijny, nostalgiczny obraz najbliższych i wiersz-spowiedź służą ważniejszym sprawom niż tylko egotycznej potrzebie

dopełnienia własnego poczucia wartości. Są wyrazem gotowości na przyjęcie świata jaki jest, choć budzi on w nas i lęk, i niejednokrotnie nas zawodzi.

Ujmująca szczerość, jaka przebija z owych krótkich i skondensowanych, a jednocześnie prostych i pozbawionych jakiegokolwiek wzniosłości wierszy, prawda konfesji i żarliwość wyznania, zachęcają do ponownej lektury. Każda kolejna jest odkrywaniem głębszych sensów.

Z radością będę do tej poezji powracał.

Marian Kisiel

ZABAWA W CHOWANEGO

Niedokończona rozmowa

Zatrzasnąłam drzwi za przeszłością
położyłam na ustach
kamień milczenia
tylko czasami w łagodnym
półmroku gdy wieczór
skrada się kocimi krokami
moje serce prowadzi z tobą
niedokończoną rozmowę

Rozliczenie

Dzisiaj już nie myślę
o tobie
zdusiłam uczucie tęsknoty
obróciłam się wraz z ziemią
plecami do tamtych wspomnień
które przypominają robaczywe jabłko
i są jak rak którego nie przeczuwałam
ale on tkwi uśpiony we mnie

Zabawa w chowanego

Szczęście ucieka przede mną
biegnę zdyszana z nadzieją że uda
mi się je schwycić tuż za rogiem
i już nie wypuścić z dłoni

Ale ono znów się ukryło
w innej części obrazu
którego znaków nie potrafię
odczytać

***

Mamie

Wprowadziłaś mnie
do ogrodu uczuć
niezmierzonych
niewyliczonych
nieogarniętych

Obietnica

Bogusi

Nikt nie obiecywał nam
raju tu na ziemi
Z jednego nas już wyrzucono
My wciąż niepoprawni marzyciele
wierzymy że odnajdziemy
do niego uchyloną furtkę
przez błękitnego Anioła

***

Dom jak latarnia morska
wskazywał mi drogę bym
nie zagubiła się w oceanie życia
Znalazłam w nim schronienie
uciekając przed sztormem
niepomyślnych zdarzeń

W twoich dłoniach

Zasłoń mnie przed spojrzeniami świata
w twoich dłoniach znajduję schronienie
Przestaję bać się czarnych kotów
przemykających chyłkiem przez ulicę
błyskawic rozdzierających niebo
wiatru który nadpływa z łąk
i mąci moje myśli
deszczu minorowo stukającego w parapet
cieni wirujących w świetle nocnej lampki
siebie pokrytej grubą warstwą nieporozumień
zagubioną pośród cudzych rekwizytów
dekoracji

Ostatnia wieczerza

Pamięci Taty

Ucztowaleś z nami
delektowaleś się odcieniami
smaku świątecznego ciasta
Rozdawałeś pomiędzy nas opłatki uśmiechu
Z plecakami wspomnień
odbywaliśmy przy stole wędrówki
do krainy dzieciństwa

Nie przeczuwaliśmy wtedy
że to ostatnia nasza
wspólna wieczerza
Zostawiłeś mnie w otwartych
drzwiach karetki bezradną
z pantoflem w dłoni
który sfrunął z Twojej bosej stopy
i osiadł miękko w śniegu na znak
pożegnania

***

Miłość nie chciała się wyprowadzić
choć zmieniono zamki
wciąż ukradkiem wracała
pod osłoną nocy otwierając
drzwi kluczem wspomnień

Ćma

Nie jestem barwnym motylem
nie jestem ptakiem

Jestem ćmą która
lgnie do ciepła
i światła

Powrót

Wróciłam do domu
z dalekiej podróży
kąty dzieciństwa objęły
mnie swym ciepłem
przygarnęły z całym
bagażem doświadczeń
wygładziły zmarszczki
niedobrych wspomnień

Ulotne wspomnienie

Agnieszce

Zaplątałam się nieopatrznie
w tamte uczucie
jak nitki babiego lata
w kruche wiotkie
gałązki brzozy

Pozostało po nim
ulotne wspomnienie
o zapachu
barwie i smaku
dzikiej róży

TRYPTYK

Łukaszowi

Narodziny I

Urodziłam go w grudniowy wieczór
gdy drzewo sękatymi od mrozu rękami
stukalo w okno poszukując odrobiny ciepła

wprawna ręka chirurga przecięła
bezpieczną przystań kokonu
wydobywając na świat pisklę
którego krzyku nie słyszałam
otulona mgłą ciszy

Przez całe lata tkalam skrzydła
dla niego i dla siebie
snując w marzeniach wspólny lot
ale on któregoś dnia wzbił się
w powietrze i poszybował sam
nie oglądając się za siebie...

Pamiętka II

twoje stopy
były tak maleńkie
że mieściły się w mojej dłoni

stawiając pierwsze kroki trzymałeś
się kurczowo mojej sukienki
znajdując w niej odwagę
do dalszego dreptania

czasami kładłeś głowę na moich kolanach
szukając schronienia przed nieznany
teraz zagarnął cię już świat
a ja wciąż przechowuję w szafie twoje
spodenki ze śmiesznymi pasiastymi szelkami

III

***

Kiedy byłeś maleńki synku
i ciekawie patrzyłeś na świat
mówiłam ci nie spiesz się poznać
smak życia
czasem jest cierpki jak głóg
a czasem gorzki jak piołun

Oj nie śpiesz się synku
przed tobą długa kręta droga

Ucieczka

Przed czasem
przed tym co nas czeka
następnego dnia
przed tym co niewiadome
co boli co rzuca na kolana

Ucieczka ale dokąd?
i tak dogoni cię przeznaczenie
i wszystko to czego zaznasz
okupisz bolesnym zdumieniem

Zagubiony wizerunek

Znowu cień lat położył się
na mej twarzy
bezsukutecznie próbuję odszukać
w lustrze wizerunek dziewczyny
w szkolnym berecie
z długimi warkoczami

***

Różowa mgiełka tamaryszku
unoszą się nad klombami kwiatów
Czerwcowy wieczór rzuca łagodny
cień na krzewy i drzewa
Pająk krzyżak rozsnuwa
sieć pomiędzy świerkami
Przymierza się do złapania
nieświadomej niczego muchy
która kołysze się na żdźble trawy

A ja oddalona o lata świetlne
od tego miejsca
myślami trwam przy tobie

Wycieczka rowerowa

Pęd powietrza
fruniemy upojone
szybkością i wolnością
błękit nieba
promień słońca
igrający w twoich
siwych włosach
szum wiatru
śpiew ptaków
i stopa ziemi umykająca
pod kołami

Zaklinaczka szczęścia

Cyganka o przepastnych oczach
z warkoczem spływającym pomiędzy
ramieniem a brzoskwiniową szyją
mamrocze kołysząc się nad kartami
w których zaklęte moje szczęście
czekam cierpliwie aż odkryje
tę jedyną niepowtarzalną...

Impresja II

Eli

Wino w odcieniu
burgunda i zieleni
kaskadą liści spływa
przez poręcz balkonu
tworząc impresję
jesiennych kolorów

Kulawe szczęście

Jadzi

Kiedyś szczęście kulawe
podkuł kowal
z błękitu obłoków

rzucił garść serdecznych
uśmiechów
rozwiął chmury
zwątpienia
smutku

tęczą obwiodł poranek
z nocą
kąpię się w jego barwach
wiedząc że to tylko
chwila radości
na dziś na teraz
a co potem...

Ucieczka II

Musiałam cię zostawić
w pół drogi ponieważ
wszystkie latarnie
w mojej głowie były
nastawione na czułość
twojego głosu
na słowa sfruwające
z bieli kartki
na gesty niepozorne
widoczne tylko dla
mego serca
mego oka

Powrót

Autobus połyka kilometry
poci się silnik a także pasażerowie
za oknem migają kolorowe pocztówki
Grecja Jugosławia Węgry
Zmęczeni przysypiamy
przenoszę się we śnie
w twoje ramiona
które spinają tamten czas
i słoneczne teraz

Na wargach czuję wciąż słony
smak wody choć morze Egejskie
dawno już za nami

Widzenie

Pamięci babci Kasi

Czasami widuję Cię we śnie
w czarnej sukience
w białe grochy
twarz rozjaśniona łagodnym
uśmiechem ofiaruje każdemu
tylko jemu przynależną częśćkę
szczęścia

Taką właśnie zapamiętałam Cię
ze zdjęcia które zadomowiło
się w moim dzieciństwie
na staroświeckim kredensie

***

Pamięci ks. Józefa Tischnera

Są ślady których nie zasypie
żaden piasek
są uśmiechy które zapadają w serce
jest dobroć która swoim światłem
rozprasza mroki
są słowa które przenoszą ponad
cienką granicę pomiędzy życiem
a śmiercią
są czyny które uskrzydłają
dając nadzieję i wiarę
w to że warto wejść
w następny dzień codzienności
są pozostawione miejsca
nikt ich nie zapełni
tylko wspomnienie
jak motyl zrywający się
do lotu na wietrze

Anioły nadziei

Urszuli i Tomaszowi

Przemykamy przez czas
na falach odpływu i przypływu
zapatrzeni w ginący horyzont
Busolą uczuć odmierzamy
nasze drogi
Przedzieramy się przez gąszcz
dziwnych zdarzeń
odkrywając wciąż nowe
zapachy i barwy
smakujemy soczystość życia
Czasem dotykamy jądra ciemności
wtedy pojawiają się Anioły nadziei
które muslinowymi skrzydłami przenoszą
nas nad przepaściami bólu i rozpacz

MOJE EMAUS

Ocalenie

Pomiędzy mną a Tobą
Panie
Ocean tęsknoty

Kropla po kropli
zbliżam się do dnia
w którym stanę
na drugim brzegu
wynurczonym z ciemnej
kipieli

Ufam że spojrzysz na mnie
Miłosiernie a Światłość
przeszyje mnie na wskroś
rozrywając ostatnie okowy
ziemskiego życia

Może wtedy
Bielsza nad śnieg się stanę

***

W chlebie i winie
dotykasz skrawka
mej duszy
Chwila spotkania z Tobą
przepełnia mnie radością
a także lękiem

Nie jestem godna tego cudu

Modlitwa franciszkańska

Gdybym była drzewem
rzucałabym Ci pod stopy
kiście różnobarwnych liści

Gdybym była morzem
obmywałabym z czułością
Twoje stopy

Gdybym była ptakiem
śpiewałabym *Pieśń nad pieśniami*
gdzie miłość radość
i zachwyt nad światem

Gdybym była słońcem
ogrzewałabym promieniami
Twoje zmarznięte ciało

Ale jestem córką Ewy
siostrą Marii Weroniki
przynoszę Ci więc jabłko
z mojego ogrodu
wonnymi olejkami

namaszcza Twoje stopy
rąbkiem chusty zdjętej
z mego serca ocieram
Twoją twarz

Modlitwa nadziei

Byłam z Tobą
ale zabrakło mi odwagi
oddaliłam się od Ciebie
porwały mnie wartkie fale życia
odleciała radość i miłość
Kamienie cierpienia poraniły
moje stopy
usta zamilkły
nie umiałam rozmawiać z Tobą

Pewnej nocy gdy przez okno
sączył się świt przyszedłeś
poprzez tunel ciszy
Poczułam dotyk
twojej Bożej miłości

Moje Emaus

Uwiodła mnie postać świata
z błędnymi ognikami uczuć
z fajerwerkami słów
z muzyką obiecującą
raj na ziemi
pobiegłam choć szeptałeś
zawrót

Kiedy porzucona jak
zbędny balast tonęłam
w ciemnościach

Ty
pochyliłeś się nade mną
Najpierw ujrzałam
twoje bose stopy przepasane
rzemykami sandałów
później skraj morelowej szaty
podniosłeś mnie z przydrożnego
pyłu i nie pytając o nic zabrałeś
ze sobą do Emaus

Opiekun zagubionych

W codziennym trudzie
świat jawi mi się oceanem
w nim tonę
wątpię
szukając u Ciebie
pomocy

Święty Antoni
proszę
pozwól ukryć się w fałdach
Twego zgrzebnego habitu
przed niepewnością która
ściga mnie nocą

Wyprowadź z ciemności
na ścieżki wiodące do Boga
bym na nich odnalazła radość
jak wdowa drachmę
w szczelinie podłogi
i jak podróżny co zmierza
do celu wierząc że odnajdzie
wreszcie przystań pozostawiwszy
za sobą czas burz i trwogi

*Dusza jest przestrzenią, która wylapuje głos Boga
i zamienia go w echo.*

Ks. Józef Tischner

***

Opasz mnie ramionami Panie
prowadź górami dolinami
wpleciona w szept liści
nasłuchuję twojego wołania
proszę cię rozprosz
w mej duszy smugi cienia
spraw by rozbłysła jasność nad
krawędziami leśnych wąwozów
by górskie rzeki obmyły moje stopy
z kurzu grzechu i zaniedbania

Pozwól usłyszeć w wieczornej ciszy
jak płynie pieśń o ślebobdzie
i o pióreczku co zatonęło
w srebrzystej wodzie

Podaruj okrucia szczęścia
ogrzej zmarznięte dłonie
ułóż na posłaniu z jałowca

tam gdzie ku obłokom
pną się dumnie turnie
Może wtedy we śnie
sfruną błękitne Anioły
i na moment uniosą do nieba
na skrzydłach nadziei

Pojednanie

Chwila ciszy
łamanie się chlebem
tylko promień światła
błąka się pod sufitem
Wieczernika
słowa zapadają w serca apostołów
nieogarnięte
nasączone tajemnicą

Chrystus ofiaruje wieczne życie
płynące strugą
wino przemienione w krew
chleb w ciało
a w cieniu krzyż
Golgota i krzyk śmierci
rozdzierający niebo

Na trzeci dzień o brzasku
Zmartwychwstanie
i niewiasty śpieszące do grobu

Pojednanie Boga z człowiekiem

Nie lękaj się

Mirelli

Pytałam niebo
ale milczało
za zasłoną mroku

Prosiłam o mannę
ale zsyłało
deszcz i grad
czasami słońce
które zapominało
po której stronie jestem

Pytałam z nadzieją
i cierpliwie
któregoś dnia
o zmierzchu w ogrodzie
zapłonał krzak róży
i sfrunęły do mnie
słowa

Nie lękaj się, jestem z tobą

Madonno Pszowska (modlitwa dziękczynna)

Madonno uśmiechnięta
Madonno nadziei
otwarłaś przede mną
szczodrze swoje serce
biegłam do ciebie
prosząc ratuj
przytul jeszcze jedno
z zatrwożonych dzieci

Kiedy mrok oplatał
mnie coraz ciaśniej
a serce wystukiwało
strach i zwątpienie
Ty obdarzyłaś mnie
najpiękniejszym uśmiechem
dałaś nadzieję i przeprowadziłaś
przez chybotliwą kładkę

***

Chciałabym Ci ofiarować
wszystkie róże świata
a ty tak niewiele
oczekujesz ode mnie
uśmiechu
cieplej dłoni
przebaczenia
pochylenia się
nad cierpieniem

Twoje słowa
Idź i Ty czyn podobnie
codziennie wrastają
we mnie
rozdzierając moje
wnętrze

Moja kolęda

Dziękuję Ci że zszedłeś
z wysokości progów
By narodzić się dla nas
w betlejemskiej szopie
Otulony w bieleści
Matczynego rąbka
jak bochenek chleba
karmisz spragnionych
dobra i miłości
Wpleciony w warkocz czasu
pomiędzy dziś a wczoraj

*Jesteś z nami po wszystkie dni
aż do skończenia świata*

Audiencja

W sklepieniu uwięzione
moje myśli
światło leniwie sący
się poprzez witraże

Stwórcą Nieba i Ziemi
kiwa na mnie
swym boskim
palcem

Onieśmielona
padam na kolana
przed jego Majestatem

*Po obejrzeniu „Modlitw i Medytacji”
Antoniego Kowalskiego*

Modlitwa niebieska

Wspinam się po
stopniach błękitu
Próbuję schwycić
chwilę ciszy pomiędzy
mną a Tobą
Wypełniam
ją okruszkami
wiary w to że doznam
sekundy olśnienia pozwalającej
wejść z zachwytem w następny
dzień oddalony morzem czasu
od brzegu na którym cierpliwie
na mnie czekasz

Modlitwa ściętych drzew

Ręka Kainowa przyłożyła topór
do pnia

Odrąbała konary naszych myśli
Zamilkła pieśń pomiędzy Ziemią
a Niebem

Łzy zastygły w kropelkach żywicy
Obolałe kikuty wznosimy ku tobie
Z nich płynie stępiona bólem

Modlitwa

Położ swe dłonie na ziejących
ranach naszych serc

Zanurz nas w rzece zapomnienia

Przywróć obraz raju

zanim pojawił się w nim człowiek

Modlitwa wieczorna II

Wieczorną porą
idę do Ciebie
Panie
Wysupłana
z codzienności
z chaosu myśli
Refleksy światła
otwierają
moje serce
na twój głos
Czuję jak spływa
błękitem na mą duszę
rozrywając
zasłone ciemności
utkaną z lęku
zwątpienia
i rozpaczy

Modlitwa na wodzie II

Pośrodku morza
widzę Twoją postać
chodzisz po wodzie
przywołując mnie
do siebie
ale jak wysiąść
z łodzi która
kołysze się lekko
na falach życia
próbuję wierzyć
że daje bezpieczeństwo
i schronienie
Do ciebie płynie
moja nieśmiała prośba
daj mi Panie
jeszcze trochę czasu
Boję się jak Piotr
którego w połowie
drogi do Ciebie
ogarnęło zwątpienie
i poraził oszalały strach

Medytacja II

Zatrzasnęłam drzwi i okna
przed pulsującym krzykiem
codzienności

Owinęłam się szczelnie
całunem ciszy

Obumarłam dla wszystkich
pragnień w ogniu których
spalało się moje serce

Otworzyłam się na smugę twego
Światła które rozświecila mroki
mojej duszy

Medytacja złota

Pomiędzy Tobą
Ojcem a Gołębicą
rozpięci jak cięciwa
wyrzucamy słowa we
wszystkich językach świata
To co rozproszone
scala się w jedność
na mgnienie powieki
Dotykamy nieśmiało
Tajemnicy
Wcielenia się
Boga
w ciało człowieka
U stóp którego
złożono mirrę
kadzidło i złoto

A JEDNAK

Opisywanie świata

Wysiadywała w tym samym oknie
bez względu na porę roku
Notowała ptasim wzrokiem
wszystkie potknięcia bliźnich
za krótką spódniczkę
czułość zakochanych
zbyt widoczną dla oczu
sąsiada wracającego chwiejnym
krokiem nad ranem
obcy samochód z którego wysiadł
nie ten mężczyzna nie ta pani

W bezsenne noce pisała
na luźno spiętych kartkach
telenowelę
w której przydzieliła sobie
główną rolę
na przekór światu

***

Pił sporo
ale w przerwach
na życie wyczarowywał
świat drewnianych kukiełek
które tak samo jak on
miały chorą duszę
i złamane serce

Tęcza zapachów

Sierpień burzy się w butelkach
z wąską szyjką
w słojach ustawionych
na półkach w piwnicy

Pośród szklanych ścian
zamknięta tęcza zapachów
Na nowo odżyje w zimie
w kruchych kryształowych
kieliszkach i szklankach

Letni zawrót głowy

Wiesi

Lipcowy wieczór wyciszony
kładzie delikatny odcień fioletu
na równo skopanych grządkach
milczymy śledząc słońce jak
żegluje po niebie ku kępie
srebrzystych brzóz
tylko kilka ostatnich promieni
przywarło do ziemi
trawa oplata nasze bose stopy
a zapach macierzanki
przyprawia nas o letni
zawrót głowy

***

Las bierze mnie w ramiona
szepcze do ucha jakby
wiódł na pokuszenie

Rozpłynąć się w porannych
kroplach rosy
potem wznieść się
ponad mchy paprocie
nie czuć bólu
pozostawić za sobą
na polanie wykoślawione
i złowrogie cienie

Śmieszny pan

Widziałam go kilka razy
jak płynął na rowerze
pośród rzeki samochodów
wbity w przenicowany garnitur
w białej koszuli z zawadiacko
postawionym kołnierzykiem
burzę siwych włosów
trzymał w ryzach
staromodny kapelusz
wokół twarzy wiły się
bokobrody á la Franz Joseph
wędrowiec nie z tej epoki
śmieszny pan który wymknął
się z ram dagerotypu

Sjesta

Zapach siana
jak niedojrzałe wino
odurzona nadmiarem łaskotania
leniwie rozciągam się na kocu
wbitym w sam środek
zenitu

Lipa

Teresie

Z kubeczków lipy
sączą nektar pszczoły
słyszę ich brzęczenie
ponad głową

Wiatr szaleje
trzepocząc gałęziami
strąca łódeczki puchu
które osiadają delikatnie
na moich włosach
na mojej twarzy

Ptasia bezdomność

W letnią noc
piorun ściał starą topolę
W ciągu sekundy
uczynił bezdomnymi
srokę
ziębę i derkacza

Od rana poszukują
mieszkania krążąc
nad łąką a dawno
zamarłym stawem
z dna którego wymykają
się brunatne łozy

***

Rzucalam na wiatr słowa
czasami pełnymi garściami
któregoś dnia powróciły do mnie
wydając gorzki owoc

Przeczucie śmierci

Trzepot skrzydeł
ćma w ekstatycznym tańcu
krąży wokół lampy
która mami ją swym ciepłem

Nagle dostrzega jak z półcienia
wynurzają się długie
zwinne palce
przerażona chowa się
w frędzlach wykrochmalonej
firanki

Oczyszczenie

Zanurzam stopy w morzu
fale z gracją tańczą menueta
czuję jak zagarniają
mój niepokój
unoszą go ze sobą
na śnieżnobiałych grzywach
aż poza horyzont
a we mnie kielkuje
nieśmiało cisza
i zawilec szczęścia

***

Za oknem szaleje wiosna
rozbiła flakon zapachów
teraz łaszą się do mego nosa
chciałabym zamknąć je
w butelce i przechować
do przyszłego roku

Śpiewaczka

Rozciągnięta pomiędzy
piano a forte
falowiała na krawędzi
gilotyny nut

***

Nocą krążą nade mną ptaszyska
pazurami rozrywają powłokę snu
uczepiona naprędce ich skrzydeł
próbuję się wydostać
z krainy bezsenności

Wspomnienie

Za rzeką słyhać klekot
bocianów
właśnie zebrały się na łące sąsiada
jak co roku na bocianim sejmiku
opracowują strategię lotu do
ciepłych krajów

Jutro odlecą z rana
gdy zorza wstanie za miedzą
pomachają nam
na pożegnanie śnieżnobiałymi
skrzydłami

Anioł ciszy

Anioł w drewnianej sukience
zamieszkał w niszy wiejskiego kościoła
palcem wywiedzionym dłutem artysty
nakazuje milczenie
tak jak Chrystus który
uniesioną ręką
uciszał fale jeziora

Demony

Demony budzą się nie tylko nocą
ale również pośrodku dnia
na stadionach
na ulicach
w pociągach
w tramwajach
mogą pochwycić każdego
z nas i zmiażdżyć
mackami zła...

Emigracja

Nie uznawał powrotów
do dzieciństwa
bał się że tęsknota
zabierze mu odwagę
i tę dziwną szorstkość...

Szpitalna podróż

W poczekalni sterylne
soczysta biel
przykuwa moje spojrzenie
uchwycona krawędzi krzesła
oczekuję na werdykt
a może na wyrok
odczytuję strach na twarzach
pasażerów szpitalnej
podróży
własny pokrywając
niezdarnym uśmiechem

A jednak

Ewie

Zobaczyć to
co niewidzialne
odczuć poezję świata
schwycić powiew wiatru
otrzeć się o błękit nieba
to tak niewiele
a jednak...

Pragnienie

Basi K.

Spleść warkocz życia
z serdecznych uśmiechów
rozdawać dobro tak lekko
jak ziarenko niesione
na wietrze
nie czekając z niecierpliwością
na wdzięczność
odnaleźć ten jeden
właściwy głos spośród
tysiąca tonów i dźwięków

Maria Słomak-Sojka, urodzona w Pszczynie w roku 1951, z wykształcenia polonistka, obecnie bibliotekarka, pracuje w Gimnazjum nr 1 w swojej rodzinnej miejscowości.

Debiutowała w 1997 roku tomikiem wierszy „Ścieżka” wydanym przez Górnośląską Wyższą Szkołę Handlową w Katowicach. Następny tomik „Dotknięcie” ukazał się w tym samym roku. W 2000 roku wiersze jej zostały zamieszczone w „Almanachu Literackim” wydanym przez Śląskie Seminarium Duchowne w Katowicach oraz w zbiorze poezji „Pozory szkła” (2000), „Żeglujące światło” (2003) wydanym przez Pszczyńskie Centrum Kultury.

W 2002 ukazał się tomik „Drugi człowiek” wydany przez Wydawnictwo eSPe, Kraków – ze wstępem ks. Jerzego Szymika. Jej utwory zostały zamieszczone w 2003 r. i w 2004 r. w „Wyborze Wierszy” Konkursu Poezji Religijnej im. ks. Józefa Tischnera. Również w 2004 roku ukazał się tomik „Ja-Marta” wydany przez Wydawnictwo Miniatura – ze wstępem Wiesławy Konopelskiej.

Wiersze były także drukowane w prasie: „Śląsk”, „Gość Niedzielny”, „Salwator”, „Goniec Górnośląski”, „Echo Czeladzi”, „Dziennik Zachodni” i prezentowane na antenie Radia Katowice.

SPIS TREŚCI

Intymność (Przedmowa).....	5
----------------------------	---

ZABAWA W CHOWANEGO

Niedokończona rozmowa.....	9
Rozliczenie.....	10
Zabawa w chowanego.....	11
<i>Wprowadziłaś mnie...</i>	12
Obietnica	13
<i>Dom jak latarnia morska...</i>	14
W twoich dłoniach.....	15
Ostatnia Wieczerza.....	16
<i>Miłość nie chciała się wyprowadzić...</i>	17
Ćma	18
Powrót	19
Ulotne wspomnienie.....	20
(Tryptyk) Narodziny I	21
(Tryptyk) Pamiątka II	22
(Tryptyk) <i>Kiedy byłeś maleńki...</i>	23
Ucieczka	24
Zagubiony wizerunek.....	25
<i>Różowa mgiełka tamaryszku...</i>	26
Wycieczka rowerowa.....	27
Zaklinaczka szczęścia.....	28
Impresja II	29

Kulawe szczęście.....	30
Ucieczka II	31
Powrót.....	32
Widzenie.....	33
<i>Są ślady, których nie zasypie...</i>	34
Anioły nadziei.....	35

MOJE EMAUS

Ocalenie.....	39
<i>W chlebie i winie...</i>	40
Modlitwa franciszkańska.....	41
Modlitwa nadziei.....	43
Moje Emaus.....	44
Opiekun zagubionych.....	45
<i>Opasz mnie ramionami Panie...</i>	46
Pojednanie.....	48
Nie lękaj się.....	49
Madonna Pszowska.....	50
<i>Chciałabym ci ofiarować...</i>	51
Moja kolęda.....	52
Audiencja.....	53
Modlitwa niebieska.....	54
Modlitwa ściętych drzew.....	55
Modlitwa wieczorna II	56
Modlitwa na wodzie II	57
Medytacja II	58

Medytacja złota.....	59
----------------------	----

A JEDNAK

Opisywanie świata.....	63
<i>Pił sporo...</i>	64
Tęcza zapachów	65
Letni zawrót głowy.....	66
<i>Las bierze mnie w ramiona...</i>	67
Śmieszny pan.....	68
Sjesta.....	69
Lipa.....	70
Ptasia bezdomność.....	71
<i>Rzucalam na wiatr słowa...</i>	72
Przeczcucie śmierci.....	73
Oczyszczenie.....	74
<i>Za oknem szaleje wiosna...</i>	75
Śpiewaczka.....	76
<i>Nocą krążą nade mną ptaszyska...</i>	77
Wspomnienie.....	78
Anioł ciszy.....	79
Demony.....	80
Emigracja.....	81
Szpitalna podróż.....	82
A jednak.....	83
Pragnienie.....	84

